

C/2024/6908

25.11.2024

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Dyscyplinarny przy
Sądzie Apelacyjnym w Gdańsku (Polska) w dniu 26 lipca 2024 r. – VG**

(Sprawa C-517/24, Broski ⁽¹⁾)

(C/2024/6908)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w Gdańsku

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: VG

Przy udziale: Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w Gdańsku

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 i 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”) oraz art. 6 ust. 1–3 TUE w związku z art. 47 zd. 1 i 2 Karty Praw Podstawowych („KPP”) należy rozumieć w ten sposób, że nie jest sądem ustanowionym na podstawie ustawy w rozumieniu prawa Unii sąd, w którego składzie zasiadają członkowie Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego, która została utworzona w miejsce Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego na mocy nowelizacji ustawy o Sądzie Najwyższym z 2017 r. (ustawa z 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. poz. 1259), do której właściwości należy kontrola decyzji wydanych w postępowaniach dyscyplinarnych prowadzonych między innymi wobec sędziów [art. 3 pkt 4a, art. 27a i art. 73 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, w brzmieniu wynikającym z tekstu jednolitego z dnia 23 kwietnia 2024 r. (Dz.U.2024.622 t.j.)]?
- 2) Czy przepisy wskazane w pytaniu pierwszym, a także zasadę pierwszeństwa i zasadę efektywności w powiązaniu z art. 4 ust. 1 i 2 w zw. z art. 10 ust. 1 w zw. z motywem 16 zd. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że – w odniesieniu do orzeczeń zapadłych w sądach pierwszej instancji, co do których apelację rozpoznawał Sąd Najwyższy w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej – obligują one (względnie uprawniają) sąd krajowy rozpoznający sprawę o wydanie wyroku łącznego (orzeczenia łącznego) wobec sędziego do przyjęcia, iż nie doszło w tym zakresie do prawomocnego udowodnienia i stwierdzenia winy zgodnie z prawem, a tym samym – powołane wyżej przepisy obligują (względnie uprawniają) sąd krajowy do pominięcia takich orzeczeń w procesie rozstrzygania o karze łącznej (orzeczeniu łącznym), w ramach zastosowania środka naprawczego zapewniającego skutek polegający na postawieniu wnioskującego o wydanie takiego rozstrzygnięcia sędziego w takiej samej sytuacji, w jakiej znalazłby się, gdyby dane naruszenia nie wystąpiły?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dz. U. 2016, L 65, s. 1.